

Det dubbla sveket.

”Med en fortsatt invandring av samma omfattning som idag kommer afrikaner, asiater och latinamerikaner om senast två generationer att utgöra en majoritet av Sveriges befolkning.”

SVERIGEDEMOKRATERNA ÄR SVERIGES MEST FLYKTING-VÄNLIGA PARTI!

Vi vill nämligen hjälpa de verkliga flyktingarna. De 15 miljoner som tvingas leva under ohyggligt svåra förhållanden i världens stora flyktingläger. Riksdagspartierna tycks däremot bara vara intresserade av de så kallade flyktingar som har råd att köpa flygbiljett till Sverige. Enligt FN:s Flyktingkommissariat är endast 5% av de ”flyktingar” som söker asyl i Europa verkliga flyktingar, dvs förföljda på grund av politiska uppfattningar, ras eller religion. Den stora massan är rätt och slätt ekonomiska eller sociala ”flyktingar”. De är inte utsatta för någon förföljelse utan kommer hit i avsikt att med ett enda slag få en radikal höjning av sin levnadsstandard.

De ca 40.000 ”flyktingar” och deras anhängare, som Sverige brukar ta hand om varje år, kostar de svenska skattebetalarna 15 till 20 miljarder kronor. Minst. Den summan skulle faktiskt räcka till att ge en nödortförsörjning åt alla världens 15 miljoner verkliga flyktingar.

DET ÄR ETABLISSEMANGETS FÖRSTA SVEK.

SVERIGEDEMOKRATERNA ÄR OCKSÅ SVERIGES ENDA SVENSKVÄNLIGA PARTI!

Inget europeiskt land tar i förhållande till sin befolkningsstorlek emot så många ”flyktingar” som Sverige. Ser man bara på de utomeuropeiska ”flyktingarna”, blir den svenska förstaplaceringen än mer markant. Med en fortsatt invandring av samma omfattning kommer afrikaner, asiater och latinamerikaner om senast två generationer att utgöra en majoritet av Sveriges befolkning. Vi svenskar kommer då att ha reducerats till en minoritet i vårt eget land.

Kan du föreställa dig vad detta innebär? Om du är 20 år idag, kommer du att åldras i ett helt annat land än du vuxit upp i. Och det utan att du behöver flytta någonstans. Vill det sig riktigt illa, blir du kanske tvungen att lära dig leva under islamsk lag på din ålders höst.

Om du redan nu vill få en illustration till hur hela Sverige kommer att se ut om t ex 50 år, besök då exempelvis Stockholmsförorterna Tensta eller Rinkeby. Som de ser ut, kommer alla svenska samhällen ungefär att se ut om den nuvarande politiken får fortsätta.

Etablissemangets väldiga propa-

gandaapparat arbetar nu hysteriskt på att krossa vad man kallar ”rasism” och ”främlingsfientlighet”. Men vad det i själva verket handlar om är att stoppa kritiken mot den vetlösa invandrings- och flyktingpolitiken. Avsikten är att hjärntvätta och indoktrinera svensken så att han finner sig i att avstå från sitt land - eller till och med inbillar sig att han blir ”berikad” därigenom.

Etablissemangets förräder Sverige och svenskarna.

DET ÄR ETABLISSEMANGETS ANDRA SVEK.

Tror du att vi överdriver? Läs då fortsättningen av det här informationsbladet. Vi ger dig där ytterligare några tankeväckande fakta om den svenska flykting- och invandringspolitiken och om dess konsekvenser på lite sikt.

Fakta som etablissemangets självklart gör sitt bästa för att undanhålla dig...

DEN SVENSKA FLYKTING-POLITIKEN ÄR OTROLIGT "GENERÖS"

Det är idag omöjligt att få en riktig föreställning om vad den svenska flyktingpolitiken innebär, om man bara förlitar sig på den officiella bilden, dvs vad politikerna säger och vad som återges i press eller etermedia. Det finns knappast något område av samhällslivet där så mycket viktig information undanhålls allmänheten, respektive där det ljugs, vinklas och förvrängs så mycket som där. Orsaken ligger i öppen dag: Det gäller för etablissemangen att till varje pris undvika insyn på ett område där så mycket skumt, tvivelaktigt och upprörande sker.

Den som vill veta vad som egentligen sker i stället för det som påstås ske, han måste gå till de statistiska grundkällorna och själv försöka lägga pussel med den information som trots allt går att snappa upp från olika håll. Det är det vi försöker göra här.

Det måste då först och främst slås fast, att inget industriland i hela världen, i förhållande till sin befolkningsstorlek, är utsatt för en sådan anstormning av asylsökande som Sverige. Inget i-land till-åter heller en så stor del av de asylsökande att stanna. Mellan dessa båda siffror - antalet asylsökande och antalet beviljade uppehållstillstånd - råder naturligtvis ett nära samband. Flyktingsmugglarna vet att i Sverige är chanserna för deras kunder att få stanna mycket goda. Därför slussar de dem också till vårt land.

Myndigheterna försöker i sin propaganda skapa intrycket att prövningen av de asylsökande är hård, och att bara de som har mycket starka skäl får stanna. I verkligheten är det helt annorlunda. Fram till december 1989 fick 85 till 90% av

de asylsökande permanent uppehållstillstånd. I december 1989 beslöt den dåvarande regeringen att temporärt skärpa asylgivningen, då flyktingströmmen blivit så stor att kaos hotade.

Under de två åren 1990 och 1991 godkändes knappt 50% av de asylsökande - i första omgången. Men alla som fått avslag överklagar. Vad resultatet blir sedan överklagandena avgjorts går ännu inte att säga. I slutet av 1991 fanns nämligen ca 8.500 oavgjorda fall avseende över 20.000 personer. Vad som skett under den "restriktiva" perioden är alltså bara att överklagandena uppskjutits till senare beslut.

Troligen kommer de allra flesta

Sverige blir åter flyktingsmugglarnas pålitliga vän - landet där deras kunder alltid kan påräkna asyl.

Andra europeiska länder är mycket mer restriktiva än Sverige i sin asylgivning. I regel accepteras bara 10-20% av de asylsökande, ibland ännu mindre. Schweiz godkänner t ex mindre än 10%. De flesta länder tar nämligen bara emot asylsökande som är flyktingar enligt Genèvekonventionen, dvs förföljda på grund av politiska uppfattningar, ras eller religion. I den svenska asyl-lagstiftningen finns därutöver också ett antal paragrafer som gör det möjligt (om än inte nödvändigt) att bevilja asyl även av andra skäl: för krigsvägran, av flyktingliknande skäl (så kallade de-facto flyktingar) samt av humanitära skäl.

Av de asylsökande som Sverige beviljade asyl 1991 var i själva verket bara 8% "riktiga" flyktingar, så kallade konventionsflyktingar, medan 20% betraktades som de-facto-flyktingar. Den helt dominerande gruppen, 63%, fick asyl av humanitära skäl.

Humanitära skäl kan

vara allt mellan himmel och jord. Det verkar inte finnas något skäl som är så absurt, att det inte räcker till asyl i Sverige. För att ta ett enda exempel: många kvinnor har beviljats asyl av den anledningen att de (enligt egen uppgift) får stryk av sina män i hemlandet...

Den internationella statistiken belyser klart hur generös och exceptionell den svenska flyktingpolitiken är. Enligt FN hade Europa i början av 1991 tagit emot ganska exakt 1 miljon flyktingar. Av dessa svarade Tyskland för 250.000 (25%), och Sverige kom tvåa med 211.000 (21%). Men Tyskland har 20% av Västeuropas befolkning, Sverige bara 2%.

Länder som i storlek är jämförba-

*Fram till december 89 fick 85-90%
av de asylsökande permanent
uppehållstillstånd i Sverige.*

Schweiz godkänner mindre än 10%.

av överklagandena att godkännas, eftersom den nya regeringen i december 1991 tillkännagav en återgång till den tidigare, "generösa" flyktingpolitiken. I samband därmed beslöts också en ny allmän amnesti innebärande bl a att asylsökande som den 1 januari 1992 vistats viss tid i Sverige (ett år för barnfamiljer, 18 månader för övriga) beviljas uppehållstillstånd oavsett skälen i övrigt. Vidare beslöts att familjer med barn som gått tre terminer i svensk skola i fortsättningen alltid får asyl.

Alla dessa beslut och uttalanden betyder rimligtvis att andelen beviljade uppehållstillstånd återigen kommer att stiga kraftigt, kanske till den tidigare nivån på närmare 90%.

ra med Sverige hade bara tagit emot omkring en tiondel så många flyktingar: Österrike 18.000, Norge 23.000, Nederländerna 28.000, Schweiz 29.000 och Danmark 34.000.

DEN SVENSKA FLYKTING-POLITIKEN ÄR OTROLIGT DYRBAR

När det gäller kostnaderna för flyktingpolitiken ljuger politikerna än mer hämningslöst än vanligt. En siffra som de ofta nämner är 5 - 6 miljarder kronor per år. Men det beloppet motsvarar inte ens anslaget till Statens invandrarverk (SIV), som brukar uppgå till ca 7 miljarder kr per år.

Dessutom har verket rätt att när som helst rekvirera mer pengar, om anslaget inte räcker till. I februari 1992 begärde SIV, under åberopande av den rekordhöga inströmningen av asylsökande, ytterligare 1,5 miljard till förläggningarna för första halvåret 1992. Såvitt är känt har varken regering eller riksdag någonsin motsatt sig verkets krav på tilläggsanslag.

Men anslaget till SIV är ändå bara en del av de totala flyktingkostnaderna. Den onödiga och skadliga hemspråksundervisningen kostar t ex i år 1,3 miljard. Socialhjälp till flyktingar och invandrare uppgick högkonjunkturåret 1990 till över 2 miljarder; nu är dessa kostnader troligen avsevärt högre på grund av den ökade arbetslösheten. Företagna undersökningar visar också entydigt att invandrarna utnyttjar de sociala trygghetssystemen i långt högre grad än svenskarna. Pensionsinkomster, sjukersättningar, arbetslöshetsstöd etc ligger mellan två och

fyra gånger högre för utländska familjer än för svenska.

Andra kostnader i sammanhanget - vilka politikerna av någon anledning alltid lyckas glömma bort - är t ex polisens kostnader för utredningar och avvísningar, advokatarvoden, kostnaderna för bostadssubventioner (inga småsummor precis), för den omfattande brottslighet som invandrarna gör sig skyldiga till, för sjukvård m m.

Sverigedemokraterna har många gånger krävt att de totala kostnaderna för flyktingpolitiken skall utredas och redovisas. Politikerna har inte visat något större intresse för den saken, och det är lätt att förstå. De totala kostnaderna för flyktingpolitiken ligger troligen mellan 20 och 40 miljarder kr per år. Det är skrämmande höga siffror, som politikerna naturligtvis inte vill att svenska folket skall få reda på. Med obesvärade fräckhet försöker de tvärtom lura i oss att Sverige tjänar på invandringen.

Av ovanstående framgår att kostnaden för varje flykting i genomsnitt uppgår till ca en halv miljon kronor. Den summan stämmer också väl med beräkningar som gjorts på andra håll.

Ibland blir kostnaderna ännu högre. De ensamma flyktingbarn som kommer till Sverige i stort antal och som pressen skriver så många snyftartiklar om, kostar enligt officiella uppgifter minst 1.500 kr per dag dvs över en halv miljon kronor varje år. För det beloppet skulle man kunna rädda 500 svältande barn i utländerna, barn vars föräldrar inte har råd med flygbiljett till Sverige. Men det är svenska politiker eller journalister inte intresserade av. Över dessa barn faller de inga tårar...

De 15 miljonerna flyktingar i världens flyktingläger tvingas i de flesta fall uthärda en tröstlös tillvaro under ofattbara umbäranden. Svält, sjukdom och död är deras ständiga följeslagare. Sveriges kostnader för de ca 40.000 flyktingar och anhöriga som vi tar emot skulle ungefär räcka till att ge varje flykting i världen 100 kr i månaden. Det låter inte mycket, men skulle i många fall betyda skillnaden mellan liv och död, mellan hälsa och ohälsa, mellan svält och något att äta.

Det inträffar som bekant också en hel del andra katastrofer och olyckor i världen, där utfattiga och lidande människor väl skulle behöva en hjälpande hand från Sverige. Mot bakgrund av allt detta elände är det ingenting mindre än en skandal att Sverige kastar bort så många miljarder varje år på att ta hand om ett antal bluffmakare som presenterar sig vid våra gränser som "flyktingar".

De resurser som Sverige kan avsätta för att hjälpa flyktingar borde självklart i första hand gå till de verkligt behövande. Det är egendomligt och svårt att förstå att svenska politiker, som älskar att prata vitt och brett om jämlikhet och rättvisa, väljer att hellre hjälpa de förhållandevis välbärgade "flyktingar" som har råd att anlita flyktingsmugglare och köpa flygbiljetter, än de verkligt utsatta och totalt utblottade.

Men etablissemangets vansinniga flyktingpolitik går självfallet också ut över svenska folkets legitima behov. Även här hemma finns som bekant många behjärtansvärda ändamål som inte kan tillgodoses. Det finns inte pengar att upprätthålla sjukvården eller äldreomsorgen, utan kraftiga nedskärningar måste

Vill du läsa mer om vad som egentligen händer i Sverige? Då skall du läsa SD-Kuriren.

Den enda tidningen som står på din sida!

6 NUMMER FÖR 120:-. INSÄTTES PÅ PG 23 45 65-0

ske. Våra skolor håller på att rasa samman. Underhållet av våra vägar är fruktansvärt eftersatt. Osv. Men det spelar ingen roll, för det finns inga pengar, säger politikerna.

Men så fort det gäller "flyktingar", då säger politikerna alltid att Sverige är ett rikt land. Asylsökande har vi råd att ta emot hur många som helst, och något knussel med förmåner är det inte tal om. Tvärtom - en flykting som aldrig gjort ett handtag i Sverige har precis samma rätt till sociala förmåner som en svensk som arbetat och betalat skatt i hela sitt liv.

FNs FLYKTINGKOMMISSARIAT KRITISKT MOT I-LÄNDERNA

FN:s flyktingkommissariat, UNHCR, har länge riktat skarp kritik mot i-ländernas flyktingpolitik. Inte i första hand, som man kanske skulle tro, för att de skulle vara ovilliga att ta emot flyktingar, utan för att de främst satsar sina resurser på att ta hand om alla de asylsökande som anmäler sig vid landets gränser. Dessa är enligt UNHCR omfattande utredningar inte verkliga flyktingar utan drivs av ekonomiska och sociala skäl. Antalet asylsökande i Europa växer dessutom lavinartat för varje år, och en allt mindre del är genuina flyktingar. UNHCR anger nu andelen verkliga flyktingar i Europa till endast ca 5% av de asylsökande. Undersökningar i enskilda länder har kommit till ungefär samma resultat.

Det helt övervägande antalet saknar med andra ord giltiga skäl för sin asylansökan. Ett annat bevis för att de asylsökande inte har rent mjöl i påsen är att uppemot 80% saknar nödvändiga dokument såsom pass, identitetskort och biljetter - trots att de bevisligen haft sådana dokument när de lämnade sitt land eller gick ombord på flyget.

Enligt UNHCRs beräkningar uppgår kostnaderna för dessa asylsökande till 40-50 miljarder kr per år. Dessa medel borde enligt UNHCRs uppfattning istället gå till att hjälpa de verkliga flyktingarna, i första hand de svältande och hemlösa flyktingarna i tredje världen.

Men för dem blir nu bara småsmulor över. UNHCRs budget uppgår till ca 3 miljarder kr per år. Det betyder att varje flykting inte kan få mer än ett par hundra kr per år.

UNHCRs kritik drabbar naturligtvis alldeles särskilt ett land som Sverige, som dels tar emot ekonomiska flyktingar i mycket större utsträckning än andra länder, dels lägger ner svindlande summor på varje asylsökande. Men någon reaktion på UNHCRs kritik har inte märkts i vårt land. Politikerna sopar kritiken under mattan, precis som de gör med all annan kritik mot det flyktingpolitiska vansinnet. Och de annars så alerta journalisterna tiger också.

UNHCR tror emellertid att den allmänna opinionen i i-länderna inte i längden kommer att acceptera det nuvarande missbruket av asylrätten. Resultatet kan då bli ett sammanbrott för hela asylsystemet. Det riskerar i så fall att drabba även de riktiga flyktingarna.

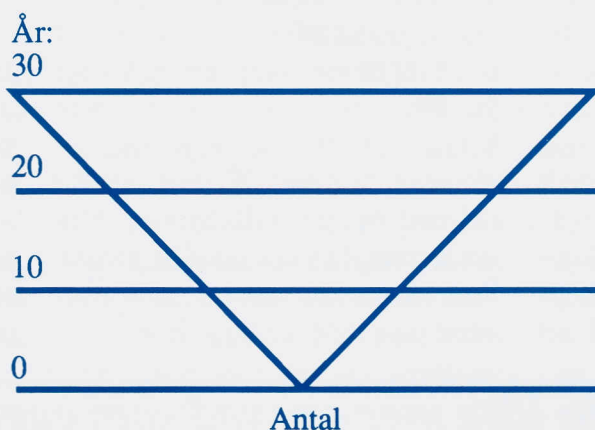
SVEKET MOT SVENSKARNA

Etablissemangets flyktingpolitik är emellertid inte bara ett svek mot världens verkliga flyktingar och nödlidande. Den är också ett stort svek mot det svenska folket. Den utomeuropeiska massinvandring som präglat 1980-talet har redan i grunden förändrat Sverige. Hela tio procent av Sveriges befolkning är nu födda utomlands. Lägger man till andra generationens invandrare, stiger siffran till 15%. Det är internationellt sett en mycket hög siffra. För t ex Finland är andelen utlandsfödda bara 1%, för Norge och Danmark 4-5%, för USA 6% och Storbritannien 8%.

Etablissemanget utfärdar entusiastiska proklamationer om att Sverige nu är ett mångkulturellt land. Det har tydligen vi svenskar inte bara att rätta och packa oss efter, utan man begär också att vi skall vara glada över det. Vi blir ju så berikade genom invandringen, i alla fall enligt vad etablissemangets propagandaapparat basunerar ut...

Men vi är säkert många här i landet som inte alls känner oss berikade. Vi måste istället med den största oro konstatera, att vi håller på att förlora vårt fosterland. Och vi frågar oss hur det kunnat gå så snett. Vi har aldrig blivit tillfrågade om vi vill leva i ett mångkulturellt, mångreligiöst eller mångrasigt land. Det är något som etablissemanget har genomfört över våra huvuden.

Ingen har tvingat politikerna att öppna våra gränser för denna störtflod av så kallade flyktingar. Politikerna skyller på att Sverige är skyldigt att ta emot flyktingar enligt de internationella avtal vi undertecknat. Men det är bara en av deras många lögnar på detta område. Enligt Genèvekonventionen, som det gäller, är Sverige enbart förpliktat att ge skydd åt genuina politiska flyktingar.



Den upp- och nervända pyramiden visar hur en ursprungligen liten grupp inom loppet av 30 år kan öka 50 gånger eller mer. En följd av tidiga äktenskap, höga födelsetal och stor invandring av anhöriga.

Såsom framgått utgör dessa endast en obetydlig del av alla som fått asyl i vårt land. Och inte ens konventionsflyktingarna har rätt till permanent bosättning i Sverige. Allt de har rätt till är skydd så länge de är utsatta för förföljelse.

Sverige kan inte gå med i EG utan en föregående folkomröstning, det är alla partier överens om. Frågan anses nämligen så viktig att svenska folket måste få säga sin mening. Men att fylla upp Sverige med araber, afrikaner och asiater, det är tydligen inte någon viktig fråga för det svenska etablissemanget. Sverigedemokraternas och andras upprepade krav på folkomröstning om invandringen har hånfullt avvisats av etablissemanget.

I själva verket är den demografiska, kulturella och religiösa förändring, som den utomeuropeiska invandringen inneburit, troligen den absolut mest genomgripande omvandling som Sverige någonsin genomgått - och detta på endast något decennium. Och ännu har vi bara sett början på denna omvandlingsprocess.

I Sverige finns nu ca en halv miljon utomeuropeiska invandrare. Denna grupp kommer sannolikt inom en generation, dvs ca 30 år, att växa till flera miljoner - även om i framtiden inte en enda ny flykting beviljas asyl. De utomeuropeiska invandrarerna förökar sig mycket snabbare än svenskarna, beroende på tidiga äktenskap och stora barnkullar. Därtill kommer en omfattande invandring av anhöriga, vilken i sin tur leder till invandring av anhörigas anhöriga i ett slags evigt kedjebrev.

Med en fortsatt massinvandring av nya "flyktingar" påskyndas självklart den dag, när vi svenskar blir en minoritet i vårt eget land. Med en fortsatt invandring på 80-talsnivå kan detta beräknas inträffa om 40 till 50 år. Innan de utomeuropeiska invandrarerna uppnår egen majoritet kan det under samma antagande

beräknas dröja ytterligare något decennium.

Dessa beräkningar bygger på antagandet att invandrarna i stor utsträckning accepterar det svenska familjemönstret, dvs föder ett mindre antal barn än tidigare (fast fortfarande fler än svenskarna). Därom kan man dock ingenting veta med säkerhet. Det finns många skräckexempel från både Europa och

*På några tiotal år
kommer Afrikas
befolkning att öka med
en miljard.*

*Skall vi föda dem
också?*

Amerika, där invandrargrupper inom loppet av en enda generation ökat 50 gånger eller mer. En grupp om 300 arabiska män, som tilläts slå sig ned i Danmark på 50-talet, hade 30 år senare vuxit till nästan 15.000.

Från USA rapporteras undersökningar med liknande resultat. Fenomenet brukar grafiskt illustreras med en upp- och nervänd pyramid: från en ursprungligen smal bas växer sig överbyggnaden raskt allt bredare.

Det nya kulturberikade Sverige kommer sannolikt att präglas av ständigt skärpta motsättningar och stridigheter, kaos, sammanbrott, i sista hand kanske inbördeskrig. Motsättningar har ju redan kommit till uttryck, både i Sverige och ute i Europa.

Studier som gjorts i flera europeiska länder visar att muslimer i allmänhet inte vill integreras i kristna samhällen av västerländsk typ. Man talar om "igelkottssyndromet": muslimerna bildar egna grupper med

taggarna utåt. Redan nu har muslimska sammanslutningar i Tyskland, Frankrike och Storbritannien krävt att vissa landområden skall reserveras uteslutande för muslimer som där kan tillämpa sina egna lagar och leva på traditionellt muslimskt vis.

Vad muslimerna aldrig riktigt lyckades med under sina många krigståg mot Europa i det förflutna, nämligen att lägga kontinenten under sig, kommer de möjligen att lyckas med i framtiden - på grund av vara politikernas ofattbara dumhet och naivitet. Det finns alltså god anledning att misstro etablissemangets propagandakörer om det mångkulturella samhällets välsignelser. Varje svensk bör tvärtom ställa sig frågan, om han eller hon verkligen vill leva i ett land där det egna folket och den egna kulturen riskerar att inom loppet av bara några decennier sopas undan av en flod av invandrare från vilt främmande kulturkretsar.

BEFOLKNINGSEXPLOSIONENS HOTFULLA PERSPEKTIV

Antalet asylsökande i Europa har ökat lavinartat de senaste åren. För tio år sedan var det bara något tiotusental personer från tredje världen som begärde asyl i Europa. Ifjol var det 600.000. Bakom denna skrämmande utveckling ligger inte någon hastig tillväxt av det politiska förtrycket i tredje världen utan en helt annan faktor, nämligen befolkningsexplosionen i u-länderna. Denna öppnar ytterst hotfulla perspektiv för framtiden.

Befolkningen i tredje världen ökar nu med nästan 100 miljoner per år. I i-länderna är däremot befolknings-tillväxten obetydlig. För 60 år sedan var världens totala befolkning ca 2 miljarder. Nu ökar alltså tredje världen befolkning med en miljard per decennium. Idag är världens befolkning över 5 miljarder. År 2000 kommer den att vara över 6 miljarder.

Snabbast ökar befolkningen i det svarta Afrika, där den årliga tillväx-

ten ligger mellan 3 och 4%. Det betyder att befolkningen fördubblas på mindre än 20 år. Afrikas totala befolkning, som år 1950 var 200 miljoner, är idag 650 miljoner. År 2000 kommer den att vara 900 miljoner och 220 1,5 miljard. En befolkningstillväxt av denna storleksordning är naturligtvis i längden helt ohållbar. Den leder inom en inte alltför avlägsen framtid till ett totalt sammanbrott i många av u-länderna, ekonomiskt, ekologiskt, försörjningsmässigt.

En naturlig utväg för länderna i fråga är att försöka stjälpa av sitt befolkningsöverskott på i-länderna, dvs i första hand Europa och USA. Befolkningsexplosionen leder alltså till ett snabbt ökande invandringstryck mot i-länderna. Det är det som vi nu börjar se de första tecknen på i vår världsdelen och i vårt eget land. Men att försöka lösa u-ländernas befolkningskris medelst en ökad invandring till i-länderna vore totalt meningslöst. Antag att Europa, från Irland till Ural, vore villigt att fördubbla sin befolkning genom invandring. Det skulle betyda att ca 500 miljoner invandrare kunde beredas plats. Det motsvarar ändå bara fem års naturlig befolkningsökning i u-

länderna. Men för Europa skulle en sådan invandring betyda totalt kaos och sammanbrott.

Det förefaller som om man ute i Europa börjar bli alltmer medveten om den stora fara som hotar till följd av befolkningsexplosionen i u-länderna. Inom EG sprider sig insikten att Europa måste börja vidta kraftfulla åtgärder för att skydda sig mot en kommande flodvåg av invandrare från framför allt Afrika och Asien - en flodvåg som skulle kunna dränka hela kontinenten.

Men här i Sverige fortsätter den officiella propagandamaskinen att söva ned svenska folket med lugnande ord om hur få invandrare vi tar emot, hur tacksamma vi egentligen bör vara för invandringen, hur värdefulla invandrarna är för Sverige och om att invandringstrycket snart kommer att avta när de politiska förhållandena ute i världen stabiliserat sig etc. Det är en fullkomligt falsk bild av verkligheten och av vad vi kan vänta i framtiden.

ETABLISSEMANGETS SVEK

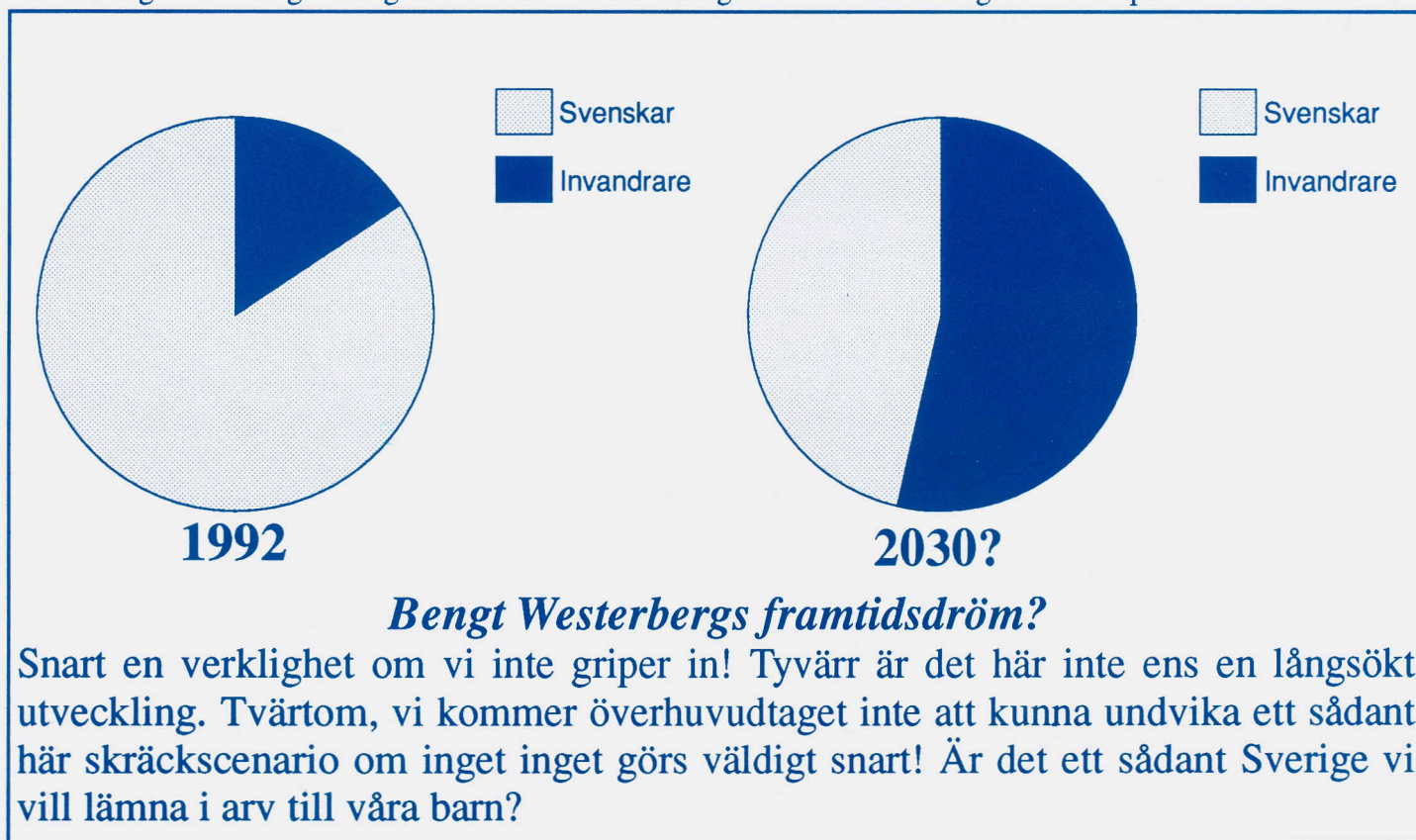
Många svenskar vägrar fortfarande att inse att Sverige bedriver en vettlös invandrings- och flyktingpolitik. Det är i och för sig lätt att förstå. Vi

är ju vana i vårt land vid att se upp till våra styrande - politiker, ämbetsmän, journalister och andra ledande personer - med respekt och förtroende. Vi har svårt att föreställa oss, att de styrande skulle kunna vara så dumma, ansvarslösa eller ohederliga att de driver en för Sverige farlig politik. Om många svenskar börjar bli oroliga över det stora antal långväga invandrare som nu dyker upp överallt i landet, tröstar de sig med tanken att myndigheterna väl ändå måste veta vad de gör.

Men detta är en farlig inställning. Historien är full av exempel där nationer drabbats av betydande katastrofer därför att den stora massan av medborgare alltför länge fann sig i det styrande skiktets felbedömningar eller dess korrupta eller kortsynta handlande.

För att förstå hur den svenska invandringspolitiken kunnat spåra ur så totalt är det nödvändigt att försöka begripa de motiv, som ligger bakom handlandet hos de tongivande grupperna inom etablissemangen.

För våra politiker har, oavsett parti, identifikationen med tredje världen, u-länderna, alltsedan andra världskrigets slut varit en hjärtefråga. Svenska politiker har i alla inter-



nationella sammanhang velat framstå som u-ländernas speciella vän och beskyddare. "Sverige, världssamvetet" och "den moraliska stormakten" är benämningar som väl uttrycker denna inställning. Man skulle faktiskt kunna tala om ett slags storhetsvansinne hos våra politiker. Det problem i världen, där inte svenska politiker trott sig sitta inne med lösningen, det har helt enkelt

Christian Gergils från Fria Moderata Studentförbundet har uttalat sig om att hans organisation vill öka Sveriges folkmängd till 60 miljoner på 50 år.

Vad tycker Du om det?

inte existerat.

Sveriges uppslutning på u-ländernas sida har alltid varit långt viktigare för våra politiker än att markera samhörighet med våra naturliga samarbetspartners, dvs vara grannar i Norden och Europa. Identifikationen med u-länderna har inte sällan gått så långt att också väsentliga svenska intressen fått stå tillbaka. Att i FN eller andra stora sammanhang få glänsa i rollen som u-ländernas beskyddare och världens räddare, det tycks utöva en oemotståndlig lockelse på våra politiker.

Sveriges u-hjälp, i 30 års tid en av världens mest omfattande, är ett annat uttryck för denna politik. På senare tid har det framstått allt klarare, att u-hjälpen inte bara varit bortkastad och värdelös, utan att den ofta t o m varit direkt skadlig för mottagarländerna. Flera hundra miljarder av skattebetalarnas pengar har politikerna slösat bort på detta sätt. Den allmänna desillusionen med u-hjälpen har lett till att man nu inte så ofta talar om denna - även om miljardrullningen (15 miljarder i år)

naturligtvis fortsätter precis som förut.

Nu har flyktingpolitiken öppnat ett nytt och tacksamt utlopp för politikernas u-landsfixering. Här har de ett jungfruligt fält där de åter kan demonstrera sin samhörighet med tredje världens människor. De vill väl också visa, att de kan klara av vad inget annat land hittills mäktat, nämligen att få människor med helt olika kulturell bakgrund att leva harmoniskt tillsammans.

Vi vanliga svenskar måste med sorg i hjärtat konstatera, att resultatet av politikernas storhetsvansinne denna gång har alla utsikter att bli långt mer katastrofalt än när det gäller u-hjälpen. Den här gången gäller

Om nu Bengt Westerberg tycker så väldigt bra om invandrare...

Varför bor han då inte i Rinkeby?

det inte bara pengar, utan det är vår framtida existens som folk och nation som står på spel.

Moderata ungdomsförbundet har i likhet med folkpartiets ungdomsförbund ivrigt pläderat för fri invandring till Sverige. I dessa fall är det kanske inte så svårt att förstå orsaken. Uppenbarligen handlar det här om unga människor som haft förmånen att växa upp under mycket skyddade och privilegierade förhållanden. De saknar till följd härav varje begrepp om hur den verkliga världen ser ut. De vet helt enkelt inte vad de talar om.

Journalisterna i press och etermedia är en ofta underskattad maktfaktor. Deras inflytande vad gäller flyktingpolitiken är utomordentligt stort. Svenska massmedier dominerar som bekant av vänstersympatise-

rande journalister. Denna så kallade mediavänster arbetar med fanatisk iver för att främja invandringen till Sverige. I stället för att ge allmänheten en objektiv och opartisk information, som vore deras skyldighet, bedriver de en - ofta mycket skicklig - propaganda för sina egna mål. De tycks inte tveka för några metoder när det gäller att främja dessa. Lögn, vinklingar och desinformation för att vilseleda allmänheten om t ex invandringens storlek, kostnader och konsekvenser; hot om skandalisering för att skrämja kritiskt inställda personer eller grupper till tystnad; brännmärkning som "rasister" eller "nazister" av meningsmotståndare som trots allt vågar kritisera invandringen - sådant hör till vardagen i Sverige.

I flera decennier har mediavänstern propagerat för införande av ett socialistiskt system i Sverige. Socialismens totala sammanbrott i östeuropa har inneburit svåra besvikelser för journalisterna. De har berövats den tro som de satsat så

*15 miljarder till u-hjälp.
Ännu mer till de som
kommer hit.*

Samtidigt växer vårddköerna.

*Kan Du säga att våra
skattemedel används på
ett bra sätt?*

mycket på. Nu tycks i stället det "mångkulturella samhället" ha blivit mediavänsterns nya paradis.

Men det finns kanske också mer olycksbådande motiv. Tyska psykologer som ingående studerat mediavänstern, har kommit fram till att dessa personers innersta drivkraft ofta är ett starkt hat mot allt det "egna": den egna samhällsklassen, det egna folket, den egna kulturkretsen. Tidigare såg mediavänstern med förväntan fram mot att ett soci-

alistiskt maktövertagande skulle medföra den egna klassens och nationens undergång. Efter socialismens sammanbrott kan de inte längre hoppas på något sådant.

Men en omfattande massinvandring, gärna från helt främmande kulturkretsar, har alla utsikter att leda till ungefär samma resultat. Det inser, på mycket goda grunder, mediavänstern och vill därför till varje pris främja en sådan.

Det ekonomiska och finansiella etablissemang har också ofta tagit ställning för en omfattande invandring. Kapitalet har inget fosterland, heter det ju, och detsamma tycks gälla för många av kapitalets mest framträdande representanter. Pehr G Gyllenhammar har t ex upprepade gånger kritiserat den svenska invandrings- och flyktingpolitiken såsom varande alltför restriktiv och krävt en årlig invandring om minst 100.000. Svenska Arbetsgivareföreningen, SAF, finansierar Svenska Dagbladet, en av landets

mest invandringsvänliga tidningar. På ledarplats har tidningen bl a pläderat för fri invandring till Sverige. SAF finansierar också produktionen av filmer med invandringspropaganda.

Även om det ekonomiska etablissemanget försöker förgylla sina syften med en humanitär fernissa, finns det mer handfasta drivkrafter bakom. En ökad invandring betyder bl a ett ökat utbud av arbetskraft. Därigenom blir det lättare att hålla lönerna nere. Att kunna anställa invandrare som är villiga att arbeta för långt lägre löner än vad en svensk begär är självklart mycket tilltalande för alla arbetsgivare.

VI SVERIGEDEMOKRATER LÅTER INTE SKRÄMMA OSS

Även om motiven bakom flyktingpolitiken varierar mellan de olika grupperna inom etablissemang, står de uppenbarligen helt enade när det gäller att till varje pris söka kros-

sa oppositionen mot denna politik. Till sitt förfogande har de ett oerhört omfattande och väloljat propagandamaskineri som dånar ut sitt budskap dag och natt. Medan de ytligt sett vänder sig mot "rasism", "främlingsfientlighet", "nazism" etc., är den verkliga avsikten naturligtvis att komma åt kritiken mot den vettlösa flykting- och invandringspolitiken.

Och när propagandamaskineriet inte räcker till är man beredd att ta till hårdare bandage. Det har etablissemang redan visat. Då släpper man loss sitt koppel av jurister, åklagare och "antirasistiska" ligister. "Hets mot folkgrupp" är ett användbart grepp som tas till mot dem som trots allt inte låter sig skrämmas till tystnad. En tids fängelsevistelse skall nog få även de hårdaste av motståndarna att mjukna...

Men vi Sverigedemokrater tänker inte låta skrämma oss. Vi skall kämpa för vårt fosterland, så länge vi lever och andas.

Det går att göra något åt eländet! Bli medlem i:

SVERIGEDEMOKRATERNA

Box 20085 • 104 60 Stockholm • Tel: 08-641 20 11

Postgiro: 23 45 65-0 • Medlemsavgift 200:–

Sprid denna skrift vidare!

Dela ut den till vänner och bekanta!

Beställ 10 st för 100 kr

50 st för 400 kr

100 st för 700 kr

Märk talongen "Det dubbla sveket".

Möt Sverigedemokraterna på video!

Beställ filmen från vårt möte i Stockholm den 7/9 - 91 där även Franz Schönhuber, ledare för Republikanerna i Tyskland talade. Pris: 175 kr.

Märk talongen "Video 7/9 -91"

Sprid våra populära klistermärken!

Beställ 100 st blandade för 75 kr

eller 1000 st blandade för 550 kr

Märk talongen "Klistermärken".

Stöd Sverigedemokraterna med ett bidrag.

Postgiro 23 45 65 - 0.

Självfallet går det även bra att skicka in bidraget anonymt om du föredrar det.